

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorării Duhului Sfânt - ziua a doua. Sărbătoarea Sfintei Treimi

Să fie în tine, poporul Meu, zile de iubire cerească, de milă cerească, de dor pentru cer, ca să mângâiem, Eu și cu tine, cerul cel plin de durere de la omul de pe pământ, căci omul e străin de cer, de viață frumoasă și sfântă, străin de Duhul Sfânt, Care plânge în Tatăl și în Fiul.

Mă așez lângă tine cu zile de Rusalii, poporul Meu, căci cuvântul Meu, cel plin de suspin, e toată sărbătoarea celor din cer, fiindcă pe pământ nu vrea omul cu cerul. Am lăsat prin prooroci și prin sfinți sărbătorile cerului pe pământ, dar oamenii nu au cuvioșie, și de aceea tot ei trăiesc în sărbători, iar Domnul nu trăiește în om. Eu și cu Tatăl am așezat toată rânduiala cea pentru om, și omul nu Ne dă ce i-am dat, ci Ne dă neascultare, și nu se suie mulțumire de la om spre Dumnezeu.

Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot, și vă dau pe Duhul Sfânt Mângâietorul, fiilor, ca să-L întrebați de Mine și de voi, că dacă El nu Se face cuvânt în oameni, rămân oamenii în duhul lor, iar duhul omului nu știe să-L facă pe Dumnezeu, nu știe să se dea lui Dumnezeu așa cum au știut proorocii, din care Dumnezeu S-a făcut cuvânt al Său pe pământ. Proorocii au făcut pocăință pentru tot neamul lui Israel, iar duhul pocăinței îl curăță pe om de el însuși și Îi face loc lui Dumnezeu prin cererea proorocului cel plin de rugăciune, cel plin de suspinul Meu.

Rugă fierbinte, cu post, cu zdrobire de inimă și cu nevoiță a ridicat Daniel proorocul, a ridicat strigare către Dumnezeu pentru Ierusalimul cel pustiit de urgia Domnului, și Domnul a văzut, a luat aminte, și a trimis apoi la Daniel pe îngerul Gavriil, și acesta i-a spus: *«Daniele, când tu ai început să te rogi, poruncă mi-a fost dată, și eu am venit să te vestesc, căci tu ești un om iubit de Dumnezeu, și am venit să-ți deschid mintea»*.

O, poporul Meu, să stai cu umilință înaintea cuvântului Meu, și să nu te grăbești cu mintea ta, că fără Mine nu poți pune în lucru cuvântul Meu de peste tine. Proorocul Daniel Mi-a dat Mie inima și mintea, și toată ființa lui Mi-a dat-o, căci M-a rugat fierbinte, cu zdrobire de inimă pentru poporul său, și atunci Eu l-am făcut să înțeleagă proorocia cea din Scripturi.

Lucrarea lui Dumnezeu peste om e prea mare față de lucrarea omului cea lucrată înaintea lui Dumnezeu, dar Eu nu-l am pe om la școala Mea ca să-l învăț tainele și puterile lucrărilor lui Dumnezeu pe pământ cu omul. Oamenii lui Dumnezeu trăiesc în Duhul lui Dumnezeu pe pământ, și la aceia vine Domnul, la stăruința lor pentru lucrările lui Dumnezeu cele proorocite prin Scripturi, și le aduce minte cerească, minte proorocească, pusă de Duhul lui Dumnezeu în om, căci Dumnezeu Își face servi pe pământ și Își împlinește la vreme lucrările Sale.

O, poporul Meu, omul și-a acoperit mintea și nu știe să l-o dea lui Dumnezeu. Dacă omul ar ști cum să se așeze și cum să stea înaintea Domnului, l-ar vedea Dumnezeu așa cum l-a văzut pe proorocul Daniel când acesta s-a așezat cu mult suspin înaintea Domnului, cerând cu pocăință, rugându-se pentru tot neamul lui Israel, cel din vremea lui și cel de până la el. Și fiindcă s-a făcut iubit lui Dumnezeu, Domnul a lucrat cu el pe pământ și i-a dăruit pentru Sine ascuțită înțelepciune, căci l-a văzut pe el aprins pentru Dumnezeu și pentru poporul Său. Iată Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu, din veac în veac în lucrare peste om, cu mare taină, cu cerească înțelepciune! Dar oamenii de pe pământ stau mari și nu se pot apleca înaintea Duhului Sfânt, Care pe toate ale lui Dumnezeu le săvârșește, și pe toate ale oamenilor le descoperă. Amin.

Tu, popor al cuvântului Meu din vremea aceasta, să te rogi fierbinte înaintea lui Dumnezeu, să te rogi cu durere și cu credință, căci rugăciunea cea adevărată cere pentru Dumnezeu și nu pentru om, și este lucrarea cea din durere și din credință și cu multă stăruință, și ea este cea care

Îl face iubit de Dumnezeu pe om, așa precum l-a făcut ea pe Daniel proorocul om preaiubit și scump, om care a uimit pe împărați cu lucrarea Duhului lui Dumnezeu de peste el, și Care-Și făcuse locaș în el prin dragostea lui cea fără de țarm. Mare de dragoste a fost inima și viața lui, mare fără de țarm, și cuprindea cu ea cerul și pământul, că așa este omul cel făcut de Dumnezeu, al cărui duh este locaș Duhului lui Dumnezeu, Duhul Care S-a coborât peste ucenicii Mei din Ierusalim acum două mii de ani, Duhul Care mărturisește pe Dumnezeu oamenilor. Amin.

Fii înțelept, poporul Meu, căci Duhului Sfânt Îi trebuie înțelepciunea Lui în om, iar apostolii Mei stăruiau în rugăciune și în frângerea pâinii, și apoi au primit pe Duhul Sfânt trimis din cer peste ei. Proorocul Daniel se ruga fierbinte la Mine în groapa cu lei, și era el jertfă fără de sânge, căci lei nu l-au mâncat timp de trei zile, așa cum Eu, Domnul, am rămas întreg cu trupul în cele trei zile, de la punerea Mea în mormânt și până ce am înviat ca un Dumnezeu adevărat ce sunt. Amin.

Duhul Sfânt este răspunsul rugăciunii fierbinți, care are în ea credință și durere și stăruință, iar îngerii lui Dumnezeu vin și așează priceperea Duhului Sfânt peste cel cuprins de iubirea lui Dumnezeu, de mila și de durerea care sunt din Dumnezeu.

Iată, sărbătoare de Duh Sfânt petrec Eu, Domnul, în mijlocul tău, Israele al venirii Mele, și vom lucra trei zile în Duhul Sfânt, și așa vom sta Eu și cu voi înaintea Tatălui Savaot cu sărbătoarea Duhului Sfânt Mângâietorul pe pământ, și ne vom alina durerea cea de la om, și ne vom înțelepți spre priceperea tainei cea de nepătruns cu mintea omenească, taina Duhului Sfânt Mângâietorul. Amin, amin, amin.

07/20-06-2005